

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 5 października 1987 r.

w sprawie zarządzania ruchem na drogach publicznych.

Na podstawie art. 7 ust. 4 i art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 6, poz. 35) i w związku z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organy administracji państwowej właściwe do zarządzania ruchem na drogach publicznych podejmują działania, w szczególności o charakterze planistycznym, organizacyjnym i decyzyjnym, mające na celu zapewnienie za pomocą odpowiednich środków, głównie technicznych, właściwej organizacji ruchu pod względem bezpieczeństwa, sprawności, ekonomiczności i wygody, w zgodności z zasadami ruchu ustalonymi w ustawie z dnia 1 lutego 1983 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 6, poz. 35).

§ 2. 1. Minister Komunikacji sprawuje ogólny nadzór w zakresie zarządzania ruchem na drogach publicznych, a ponadto jest organem zarządzającym ruchem na:

- 1) autostradach i innych drogach przeznaczonych wyłącznie dla pojazdów samochodowych,

- 2) niektórych drogach krajowych wymienionych w załączniku do zarządzenia.

2. Organem właściwym do zarządzania ruchem na pozostałych drogach publicznych jest terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw komunikacji stopnia wojewódzkiego.

§ 3. 1. Działania i czynności w zakresie organizacji ruchu na drogach, dotyczące w szczególności:

- 1) określania tras komunikacji publicznej,
- 2) ustalania granic obszarów zabudowanych,
- 3) ustalania kierunków ruchu na drodze,
- 4) wprowadzania zakazów wykonywania niektórych manewrów,
- 5) ustalania zakazów i nakazów ruchu określonych rodzajów pojazdów lub uczestników ruchu,
- 6) wyznaczania miejsc i warunków postoju lub zatrzymania pojazdów komunikacji publicznej,
- 7) wyznaczania miejsc i określania sposobów oraz warunków parkowania pojazdów,

- 8) określania przejść dla pieszych i ciągów pieszych,
- 9) rozgraniczania rodzajów ruchu na drodze,
- 10) ograniczania zatrzymania lub postoju pojazdów,
- 11) stosowania urządzeń bezpieczeństwa ruchu, w tym sygnalizacji świetlnej

— podejmowane są na podstawie projektu organizacji ruchu lub zmian tej organizacji, zatwierdzonego przez organ właściwy do zarządzania ruchem na drogach.

2. Projekt organizacji ruchu lub zmian tej organizacji zatwierdza:

- 1) terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw komunikacji stopnia wojewódzkiego, po zasięgnięciu opinii szefa wojewódzkiego urzędu spraw wewnętrznych, szefa przewozów wojskowych i zarządu drogi,
- 2) Minister Komunikacji, po zasięgnięciu opinii Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Obrony Narodowej.

§ 4. 1. Organizacja ruchu w okresie budowy, modernizacji lub prowadzenia robót związanych z utrzymaniem drogi wprowadzana jest na podstawie projektu organizacji ruchu, opracowanego przez zarząd drogi i zatwierdzonego w trybie określonym w § 3 ust. 2.

2. Zarząd drogi zawiadamia organ właściwy do zarządzania ruchem o terminie rozpoczęcia robót w zakresie budowy i modernizacji dróg co najmniej na 40 dni przed terminem ich rozpoczęcia. Organ właściwy do zarządzania ruchem zawiadamia o tym terminie organy opiniujące projekt organizacji ruchu.

§ 5. Ograniczenie ruchu na drodze lub zamknięcie drogi dla ruchu w przypadkach, gdy wymaga tego stan techniczny drogi, a odbywający się ruch może wywołać zagrożenie bezpieczeństwa jego uczestników lub spowodować zniszczenie nawierzchni albo innego elementu drogi, wprowadza zarząd drogi, zawiadamiając niezwłocznie o tym oraz o zastosowanych środkach organ właściwy do zarządzania ruchem na drodze oraz szefa wojewódzkiego urzędu spraw wewnętrznych i szefa przewozów wojskowych.

§ 6. Zadania techniczne związane z organizacją ruchu na drogach, polegające w szczególności na umieszczaniu i utrzymywaniu znaków drogowych, urządzeń sygnalizacji świetlnej oraz urządzeń ostrzegawczo-zabezpieczających, wykonuje zarząd drogi na podstawie zatwierdzonego projektu organizacji ruchu. Nie dotyczy to następujących znaków i sygnałów określonych w rozporządzeniu Mini-

strów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 9 sierpnia 1983 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. Nr 50, poz. 224) oraz urządzeń ostrzegawczo-zabezpieczających:

- 1) znaków: „krzyż św Andrzeja”, „sieć pod napięciem”, „stój”, a także urządzeń zabezpieczających i urządzeń kolejowej sygnalizacji świetlnej, które umieszczają i utrzymują kolejowe jednostki organizacyjne,
- 2) znaków oznaczających przystanki autobusowe, trolejbusowe i tramwajowe, które umieszczają i utrzymują właściwe przedsiębiorstwa komunikacyjne,
- 3) wyizolowanych funkcjonalnie od ruchu kołowego urządzeń tramwajowej sygnalizacji świetlnej, które umieszczają i utrzymują właściwe przedsiębiorstwa komunikacyjne,
- 4) znaków drogowych, urządzeń sygnalizacji świetlnej oraz urządzeń ostrzegawczo-zabezpieczających stosowanych w związku z robotami na drodze (przy drodze) prowadzonymi przez inne niż zarządy dróg jednostki organizacyjne, które wymienione znaki i urządzenia umieszczają i utrzymują.

§ 7. 1. Organ właściwy do zarządzania ruchem na drogach, po zasięgnięciu opinii zarządu drogi i szefa wojewódzkiego urzędu spraw wewnętrznych, wprowadza ograniczenie lub zwiększenie dopuszczalnej prędkości pojazdów na drogach na obszarze zabudowanym. W odniesieniu do dróg, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, Minister Komunikacji zasięga opinii Ministra Spraw Wewnętrznych.

2. Wprowadzenie innej niż 60 km/h dopuszczalnej prędkości pojazdów na drogach na obszarze zabudowanym powinno być poprzedzone zbadaniem warunków bezpieczeństwa, w tym zwłaszcza ruchu pieszych. Ustalenie dopuszczalnej prędkości na tym obszarze równej 90 km/h może nastąpić na drodze (odcinku drogi) o ograniczonej dostępności i dostatecznej izolacji ruchu pieszo.

§ 8. Organ właściwy do zarządzania ruchem na drogach sprawuje na obszarze swego działania nadzór w zakresie prawidłowości zastosowania, wykonania, funkcjonowania i utrzymania wszystkich znaków drogowych, urządzeń sygnalizacji świetlnej i urządzeń ostrzegawczo-zabezpieczających umieszczonych na drodze.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *J. Kamiński*

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. *W. Pożoga*

Załącznik do zarządzenia Ministrów
Komunikacji i Spraw Wewnętrznych
z dnia 5 października 1987 r. (poz. 240)

WYKAZ DRÓG KRAJOWYCH, DLA KTÓRYCH ORGANEM ZARZĄDZAJĄCYM RUCHEM JEST MINISTER KOMUNIKACJI

1. Droga nr 1 (E-75): granica państwa — Gdańsk — Tczew — Świecie — Toruń — Włocławek — Krośnice — Łódź — Piotrków Trybunalski — Częstochowa — Katowice — Tychy — Bielsko-Biała — Cieszyn — granica państwa, z wyjątkiem odcinków tej drogi położonych w granicach miast: Gdańska, Torunia i Łodzi.

2. Droga nr 2 (E-30): granica państwa — Swiecko — Świebodzin — Pniewy — Poznań — Września — Konin — Kutno — Sochaczew — Warszawa — Mińsk Mazowiecki — Siedlce — Biała Podlaska — Terespol — granica państwa,

z wyjątkiem odcinka tej drogi położonego w granicach m.st. Warszawy.

3. Droga nr 3 (E-65): granica państwa — Swinoujście — Goleniów — Szczecin — Pyrzyce — Gorzów Wielkopolski — Świebodzin — Zielona Góra — Nowa Sól — Lubin — Legnica — Bolków — Jelenia Góra — Szklarska Poręba — Jakuszyce — granica państwa, z wyjątkiem odcinków tej drogi położonych w granicach miast: Świnoujścia, Gorzowa Wielkopolskiego, Zielonej Góry, Legnicy i Jeleniej Góry.

4. Droga nr 4 (E-40): granica państwa — Zgorzelec — Bolesławiec — Krzywa — Wrocław — Łukowice Brzeskie — Brzeg — Opole — Nogawczyce — Gliwice — Zabrze — Bytom — Czeladź — Dąbrowa Górnicza — Olkusz — Kraków — Tarnów — Rzeszów — Jarosław — Przemyśl — Medyka — granica państwa, z wyjątkiem odcinków tej drogi położonych w granicach miast: Opola, Bytomia, Piekar Śląskich, Siemianowic Śląskich, Czeladzi, Będzina,

Dąbrowy Górniczej, Krakowa, Tarnowa, Rzeszowa i Przemyśla.

5. Droga nr 7 (E-77): Gdańsk — Nowy Dwór Gdański — Elbląg — Ostróda — Olsztynek — Mława — Płońsk — Warszawa — Grójec — Radom — Kielce — Kraków — Myślenice — Rabka — Chyżne — granica państwa, z wyjątkiem odcinków tej drogi położonych w granicach miast: Gdańska, Warszawy, Radomia i Krakowa.